

PA

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr

DECIZIA NR. 1513

Ședința publică din data de 3 aprilie 2006

Președinte - Tănăsică Elena

Judecători - Nițu Teodor

- Giurgiu Afrodita

Grefier - Crețu Georgiana Roxana

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița și Autoritatea Națională Vamală – Direcția Regională Vamală București, cu sediul în București, str. M.Eliade, nr.18, sector 1 împotriva sentinței nr. pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu reclamantul domiciliat în

București, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5.

Recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit recurentele-pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și Autoritatea Națională Vamală – Direcția Regională Vamală București, intimatul-reclamant și intimata-pârâtă A.N.A.F. București.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursurile se află la prim termen de judecată, sunt declarate și motivate în termen legal, iar, recurentele, în cuprinsul motivelor de recurs, au solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care,

Curtea, luând act de cererile recurentelor de judecare a cauzei în lipsă, constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față :

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița sub nr. contestatorul a solicitat, în contradictoriu cu intimații DGFP Dâmbovița, ANAF București și ANV Direcția Regională Vamală București, anularea deciziei , emisă de DGFP Dâmbovița și a actului constatatator , emis de Biroul Vamal Târgoviște privind plata sumei de , reprezentând diferențe taxe vamale.

În motivarea acțiunii se arată că , în fapt , cu certificatul , a cumpărat un autoturism marca Opel Astra Tyr T98 de la exportatorul vânzător Andrius Tepanovicius din Germania , autoturism care a fost vămuit la vama din orașul Aschaffenburg .

Prin actul constatatator , întocmit de Biroul Vamal Târgoviște i

s-a comunicat că acest certificat s-a constatat a fi nelegal , întrucât nu este conform datelor înscrise în cuprinsul său , astfel încât vehiculul nu beneficiază de regim tarifar preferențial urmând să restituie la bugetul de stat , diferența de taxe vamale , calculate de această pârâtă.

Contestatorul a atacat acest act administrativ, iar prin decizia nr. a DGFP Dâmbovița , cererea a fost respinsă ca neîntemeiată ,motiv pentru care s-a adresat instanței de judecată.

Intimatul DGFP Dâmbovița a formulat în cauză întâmpinare , prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată , întrucât , prin adresa nr.

ANV –Direcția Regională Vamală București a comunicat Biroului Vamal Târgoviște, că în urma controlului ulterior, întreprins de administrația vamală germană, bunul în litigiu nu poate beneficia de un regim tarifar preferențial, neîndeplinind criteriile de origine prevăzute în acordul România-UE, iar exporatorul înscris în caseta nr. 1 a certificatului nu a fost găsit neconfirmându-se corectitudinea datelor înscrise în cuprinsul acestuia.

Intimata ANV –Direcția Regională Vamală București, deși legal citată, nu s-a prezentat în cauză.

În urma probelor administrate la instanța de fond a fost pronunțată sentința nr. prin care s-a admis cererea reclamantului și s-a dispus anularea deciziei , emisă de DGFP Dâmbovița și actul constatator , întocmit de Biroul Vamal Târgoviște.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut în considerente că reclamantul a introdus în țară un autoturism marca Opel Astra , pentru care a beneficiat de regim tarifar preferențial, iar , ulterior, administrația vamală germană a transmis ANV București că exportatorul înscris în caseta nr. 1 a certificatului EUR nu a fost găsit la controlul ulterior , fiind infirmată astfel corectitudinea datelor înscrise în certificat.

Urmare acestei adrese , Biroul Vamal Târgoviște a calculat diferențe de drepturi vamale de import , contestate de reclamant , care a întreprins diligențe și a obținut un nou certificat EUR 1 depus la dosar și în cuprinsul căruia se certifică corectitudinea declarației vamale din , precizându-se că marfa descrisă îndeplinește cerințele legale.

În atare împrejurare, potrivit art. 16 din protocolul nr. 4 din 27 decembrie 2001, referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, produsele originare din comunitate beneficiază la importul în România de taxe vamale preferențiale , în speță fiind întrunite toate cerințele legale pentru a se menține acest regim preferențial .

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs în termen legal, Autoritatea Națională a Vămilei, prin Direcția Regională Vamală București și DGFP Dâmbovița, criticând-o ca netemeinică și nelegală pentru următoarele considerente :

Recurenta ANV –Direcția Regională Vamală București a invocat dispozițiile art. 304 pct. 9 și 304¹ C.pr. civilă , apreciind hotărârea recurată ca fiind lipsită de temei legal și dată cu încălcarea legii.

Astfel, instanța de fond a luat în considerare certificatul obținut de reclamant, ulterior întocmirii actului constatator și soluționării contestației în faza administrativ-prealabilă.

În opinia recurenteii, acest nou certificat EUR 1 a fost în mod greșit avut în vedere de instanța de fond la soluționarea cauzei întrucât în momentul emiterii acestuia, autoturismul nu era acoperit de preferințele tarifare de origine, iar prezentarea ulterioară a certificatului reprezintă o recunoaștere implicită a acestei stări de fapt.

Prin urmare, autoturismul nu beneficia de regim tarifar preferențial nefăcându-se dovada că produsul este originar în sensul acordului România-UE.

Recurenta susține că cel de -al doilea certificat EUR 1 avut în vedere de instanța de fond nu a fost verificat de autoritatea vamală germană substituindu-se astfel, autorității vamale române în exercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit dispozițiilor acordului România -UE.

Recurenta DGFP Dâmbovița critică hotărârea instanței de fond pentru faptul că nu s-a avut în vedere împrejurarea că la data emiterii deciziei nr. , aceasta a avut la bază rezultatele controlului ulterior al administrației vamale germane și nu o situație ulterioară de natură să schimbe decizia legal emisă.

Cu privire la acest certificat EUR 1, emis *a posteriori*, pârâta învederează faptul că el nu a fost transmis direct autorității vamale române de către autoritatea vamală germană, fiind înmănat doar solicitantului, existând îndoieli asupra realității datelor înscrise în cuprinsul acestuia.

Ambele recurente au solicitat admiterea recursurilor așa cum au fost formulate.

Intimatul, deși, legal citat, nu s-a prezentat în instanță.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate de cele două recurente, Curtea constată următoarele:

Asupra recursului declarat de Autoritatea Națională a Vămilei, prin Direcția Regională Vamală București:

Prima critică vizând faptul că instanța de fond, în mod greșit, a avut în vedere cel de al doilea certificat EUR 1 prezentat de reclamant este nefondată întrucât în cadrul procesului inițiat de reclamant, acesta avea obligația de a proba situația de fapt reală, care a condus la tariful vamal preferențial aplicat în condiții de deplină legalitate.

Prin prezentarea celui de-al doilea certificat EUR 1, reclamantul a dovedit că și primul certificat ce i-a fost eliberat în baza declarației vamale cuprindea date reale, recurenta nefăcând nici o dovadă în combaterea acestei probe, pentru ca instanța de fond să fie îndreptățită să nu dea credibilitate probei administrate de reclamant.

Faptul că acest certificat nu a fost verificat de autoritatea vamală germană nu constituie un argument de a înlătura proba, recurenta având posibilitatea să solicite instanței acordarea unui termen în vederea verificării corectitudinii datelor înscrise în acest act, ceea ce în speță nu s-a solicitat, pârâta neprezentându-se în instanță pe parcursul procesului.

În consecință, Curtea, urmează că în baza art. 312 al. 1 C.pr. civilă, să respingă recursul ca nefondat.

Asupra recursului declarat de DGFP Dâmbovița :

Criticile formulate de recurentă împotriva soluției instanței de fond , care a dat eficiență juridică înscrisului prezentat de reclamant în susținerea acțiunii este nefondată întrucât , deși acest certificat EUR 1 a fost emis ulterior soluționării deciziei pe cale administrativă , recurenta nu a combătut corectitudinea datelor înscrise în acest act, nefăcând probe sub acest aspect.

Pârâta avea posibilitatea legală de a solicita instanței verificarea legalității acestui înscris și chiar să solicite autorității vamale germane confirmarea datelor din certificatul depus ca probă în dovedirea acțiunii sale de către reclamant , fapt pe care nu l-a îndeplinit , motiv pentru care Curtea urmează să respingă recursul ca nefondat, făcând în drept aplicațiunea art. 312 al.1 C.pr. civilă.

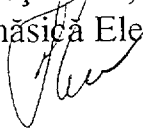
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de *Autoritatea Națională a Vămirilor –prin Direcția Regională Vamală București și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița* , împotriva sentinței nr. pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu reclamantul și pârâta *ANAF București*.

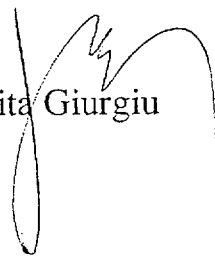
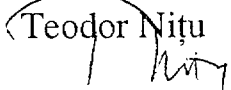
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 03 aprilie 2006.

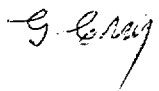
Președinte,
Tănăsica Elena

Judecători,
Teodor Nițu Afrodita Giurgiu

Grefier,
Georgiana Roxana Crețu

Red. AG
Dact MD
d.f.

jf Florea Gheciu